

اینجا تنها صدای طبیعت به گوش می‌رسد

نام: آبشار سکوت یزدان

موقعیت: روستای کشار علیا بخش کن

دسترسی: جاده امامزاده داود

واقعا آویشن های آبشار سکوت یزدان طعم دیگری دارد. در گذشته نیز به عنوان آب شرب از آب آبشار استفاده می‌کردیم. هر کس به آبشار صعود می‌کرد محال بود با دبه و ظرفی پر از آب برنگردد. قدیمی‌ترها باور داشتند این آب شفا بخش است. ارتفاع آبشار سکوت یزدان زیاد است. برای همین حتما باید با راهنما به آن صعود کرد. دهیار روستای کشار علیا می‌گوید: «برای رفتن به آبشار دو مسیر وجود دارد. یک مسیر سنگی و سخت که به سادگی نمی‌توان از آن عبور کرد و بیشتر کوهنوردان از آن سمت می‌روند و دیگری مسیر پاکوب رودخانه است که بیشتر ترجیح می‌دهیم از این مسیر به سمت آبشار برویم. از طرفی برای توسعه طرح گردشگری این آبشار تلاش می‌کنیم با مناسب سازی مسیر رودخانه فضای گردشگری جذابی برای طبیعت‌دوستان فراهم کنیم.»

به خصوص قدیمی‌ترها به این آبشار اختصاص دارد. پدر بزرگم می‌گفت که اینجا هیچ صدایی جز صدای طبیعت به گوش نمی‌رسد. تنها صدای طبیعت است که گوش را نوازش می‌دهد و از این رو میان اهالی به آبشار سکوت یزدان معروف شده است. آویشن‌هایی که اطراف این آبشار می‌روید بسیار خوش طعم و خاص هستند. سادات می‌گوید: «آبشار در بیشتر فصول آب دارد و در نتیجه آب شدن برف کوه‌های پهنه حصار پر آب می‌شود. ولی فصل بهار طبق یک عادت قدیمی، روستاییان برای چیدن آویشن و جای کوهی به سمت آبشار می‌روند.

می‌گویند اینجا آرامش محض است. تنها صدای آبی خروشان که از بلندی صخره‌ها بی‌محابا به زمین می‌ریزد به گوش می‌رسد. آبشار سکوت یزدان با خاطرات اهالی روستای کشار پیوند خورده است.

بعد از روستای گردشگری سولقان در بخش کن، نخستین روستایی که در امتداد جاده قرار دارد روستای کشار است که به دو بخش کشار علیا و کشار سفلی تقسیم شده است. در ارتفاعات روستای کشار علیا آبشاری جاری است که به قول دهیار روستا، هیچکس از اهالی کشار نیست که یک بار به آنجا نرفته باشد. آبشار سکوت یزدان روزگاری آب شرب روستا را نیز تأمین می‌کرد. «سید ابراهیم سادات» می‌گوید: «بخش مهمی از خاطرات اهالی

زیستگاه ماهی‌های گوش‌طلایی

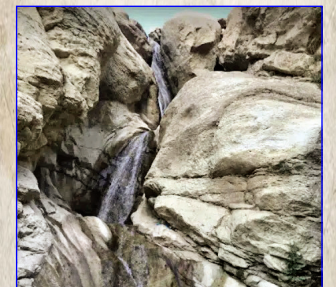
نام: آبشار قزل‌گوش

دسترسی: میدان شهران، جاده روستای وردیج

موقعیت: روستای وردیج

آبشار قزل‌گوش در دل دره وردیج یکی از جاذبه‌های طبیعی پایتخت است. این آبشار به دلیل محیط آرام و زیبایی بی‌نظیر و منحصر به فرد، از مکان‌های محبوب گردشگران است. اما اینکه چرا این آبشار میان اهالی روستای وردیج به قزل‌گوش معروف شد، حکایت جالبی دارد.

«اسماعیل حسینی» کوهنورد، در این باره می‌گوید: «نام «قزل‌گوش» در زبان آذری به معنای «گوش‌طلایی» است. دلیل نامگذاری این آبشار به این اسم، به افسانه‌های قدیمی و ویژگی‌های جغرافیایی خاص روستای وردیج مربوط می‌شود. طبق این افسانه، در این منطقه ماهیانی عجیب با شکل‌های خاص زندگی می‌کردند که گوش‌هایشان شبیه به گوش ماهی‌های بزرگ و طلایی و زیستگاه یکی از این ماهیان در نزدیکی آبشار بود و در بین اهالی منطقه به «قزل‌گوش» معروف بود. همین موضوع بهانه‌ای شد تا این آبشار میان اهالی به قزل‌گوش شهرت پیدا کند.»

به گفته حسینی، آبشار قزل‌گوش از ارتفاعی نزدیک به ۲۰ متر از دل صخره‌ها به پایین می‌ریزد. وجود درختان بلند و گیاهان مختلف، در اطراف این آبشار جاذبه‌های طبیعی را برای بازدیدکنندگان چندبرابر می‌کند. بهترین زمان برای بازدید از آبشار قزل‌گوش، فصل‌های بهار و تابستان است؛ زمانی که آبشار در پرآب‌ترین وضعیت قرار دارد. آبشار قزل‌گوش با طبیعت بکر و تاریخی پر از افسانه‌های محلی، یکی از مقاصد زیبا و دل‌انگیز برای گردشگران طبیعت‌دوست است. این آبشار نه به خاطر زیبایی‌های طبیعی‌اش، بلکه به دلیل افسانه‌ها و داستان‌های شفاهی نقل شده، همچنان در دل اهالی منطقه و بازدیدکنندگان جایگاه ویژه‌ای دارد. اگر علاقه‌مند سفر به روستای وردیج و تماشای آبشار زیبای قزل‌گوش هستید، به سمت میدان شهران حرکت کنید و سپس مسیر منتهی به روستای وردیج را دنبال کنید. بعد از رسیدن به روستا، مسیر پیاده‌روی حدوداً یک ساعته از میان باغ‌ها و درختان انبوه شما را به آبشار می‌رساند.

در جست‌وجوی گنجی پنهان

نام: آبشار تالون (تالون)

موقعیت: روستای تالون

دسترسی: جاده امامزاده داود

حوالی آبشاری قبل از محدوده تالون دفن می‌کردند و به همین دلیل محدوده آبشار «سریند دینه» معروف بود و حتی هنوز هم قدیمی‌ها و محلی‌ها از آن با همین نام یاد می‌کنند. همین موضوع باعث شده بود که بسیاری از مردم بر اساس یک باور عامیانه برای پیدا کردن گنج و اشیای ارزشمند، راهی این آبشار شوند. به مرور زمان بر اثر این رفت و آمدها روستای تالون شکل گرفت و چون آب این آبشار به سمت روستای تالون سرریز می‌شد به آبشار تالون شهرت پیدا کرد.»

به گفته فاضلی، مسیر آبشار تالون یک جاده پر پیچ خم اما جذاب برای صخره‌نوردان و کوهنوردان دارد، اما همه علاقه‌مندان به طبیعت گردی هم می‌توانند از این مسیر گذر کنند و از زیبایی‌های بکر طبیعت این محدوده لذت ببرند. بهترین زمان برای تماشای آبشار تالون در فصل‌های گرم سال یعنی بهار و تابستان است. اگر قصد سفر به این آبشار دارید می‌توانید به راحتی از مسیر بزرگراه آشناسان یا همت، مسیر جاده کوهسار را در پیش بگیرید، در جاده امامزاده داود، با گذر از منطقه سولقان در سمت چپ به دوراهی رندان می‌رسید که در نزدیکی آزادراه تهران شمال امروز قرار گرفته است.

قدیم‌ها که خبری از راه و جاده و آزادراه‌سازی نبود، یکی از مسیرهای دسترسی به شمال کشور گذر از جاده امامزاده داود و روستای تالون بود. روستایی که به گفته «حسن فاضلی» از محلی‌های این روستا، ابتدا به دلیل خوش آب و هوا بودن و قرار گرفتن در همسایگی آبشاری که این روزها به تالون معروف بود، بیشتر برای بیلاق از آن استفاده می‌شد. در واقع آبشار تالون باعث آبادانی و شکل‌گیری روستای تالون شد. اما قصه این آبشار چیست و چطور این روزها تبدیل به یکی از تفرجگاه‌های اهالی پایتخت‌نشین شده است؟

فاضلی در این باره تعریف می‌کند: «قدیم‌ها روستای تالون بیشتر شبیه مزرعه بود و افرادی زیادی در آن ساکن نبودند. این روستا بعد از روستای رندان محل گذر مسافران و رهگذرانی بود که قصد سفر به شمال ایران را داشتند.

اغلب مسافران با چهارپایانی مثل اسب، قاطر و الاغ رفت‌وآمد می‌کردند و بسیاری از اشیای ارزشمندشان مثل سکه، طلا و اشرافی را برای حفظ امنیت در

